

30ste zondag door het jaar A-cyclus

In de strijd tegen het coronavirus zijn er heel wat maatregelen getroffen. Voor ieder van ons geldt: handen veelvuldig wassen en ontsmetten, mondkapjes dragen, afstand houden, ruimten goed verluchten, contacten beperken...

Door het naleven van deze maatregelen kunnen we de verspreiding van het virus beperken.

Zo zorgen we niet alleen voor onszelf maar ook voor de hele samenleving.

Eigenlijk is het vanuit christelijk standpunt een actuele vertaling van "BEMIN JE NAASTE ALS JEZELF".

In de tijd van Jezus telde de Joodse wetgeving 613 voorschriften waarvan 248 verboden en 365 geboden.

365 geboden... We kunnen het ons met moeite voorstellen...

Niet verwonderlijk dat dan de vraag wordt gesteld naar wat het belangrijkste is en ook al was het een strikvraag, het antwoord van Jezus was en blijft de kern van Zijn boodschap.

"Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel en geheel uw verstand. Dit is het voornaamste en het eerste gebod. Het tweede daarmee gelijkwaardig: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf".

Het gaat hier duidelijk om beminnen en in de Bijbel heeft beminnen de betekenis van iemand recht doen, tot zijn/haar recht laten komen, goed behandelen.

Beminnen in die betekenis is een levenshouding namelijk gekeerd zijn naar, zich openstellen voor, aandacht besteden aan, eerbied hebben voor... en dit alles ten aanzien én van God én van de mensen én van onszelf.

"God beminnen"

Hoe doen we dat? Is dat bidden? Is dat samenkomen in de kerk voor een stil gebed of voor een gebedsdienst of zoals nu om Eucharistie te vieren?

We zouden daar met z'n allen een gesprek over kunnen hebben...

Mijns inziens heeft "God beminnen" te maken met erkennen, aanvaarden, willen geloven dat mijn bestaan ten diepste verbonden is met een

Aanwezigheid die voor mij en voor elke mens welzijn wil en die mij oproept om mij in te zetten voor dit welzijn.

Het heeft te maken met erkennen, aanvaarden, willen geloven met heel mijn persoon, dat God mij en elke mens nabij is in goede en kwade dagen en dat Hij de mens nabij blijft ook over de grens van de dood.

God beminnen is ons richten tot Hem, alleen in stilte mediterend of met velen samen, in vreugdevolle dankbaarheid of in verdriet of in twijfel of in angstige onzekerheid.

“Gij zult uw naaste beminnen als uzelf”

Over wie de **“naaste”** is, bestaat geen twijfel. Het gaat over alle mensen die we op onze weg tegenkomen; van de meest intieme en nabije naaste tot elke mens ongeacht zijn afkomst, zijn cultuur, zijn godsdienst. Heel in het bijzonder moet onze zorg uitgaan naar sociaal zwakke en arme mensen. In de eerste lezing worden ze duidelijk vermeld: de vreemdeling in uw midden, weduwen en wezen, mensen in materiële nood.

Liefde voor de naaste is respect hebben voor het anders-zijn van de andere, is hulp bieden zonder opdringerigheid en met discretie voor wat mensen je toe vertrouwen. Liefde voor de naaste in deze coronatijd is de maatregelen volgen en toch contact houden of zoeken via telefoon of via andere communicatiemedia, is een gebaar stellen van waardering en dankbaarheid voor verzorgenden die blijven aan huis komen, voor het personeel in woon- en zorgcentra, in klinieken...voor mensen die de economie draaiend houden.

“Gij zult uw naaste beminnen als uzelf” houdt ook in dat we onszelf graag zien. Geen grootheidswaanzin of zelfingenomenheid maar onszelf aanvaarden zoals we zijn: met mogelijkheden en beperktheden. Blij zijn met de talenten en gaven die we hebben, ze ontwikkelen en ze ook ten dienste stellen van anderen.

Leren leven met onze beperktheden en dankbaar zijn voor elke hulp.

Met deze twee sporen **“God beminnen en de naaste als uzelf”** zet Jezus ons op weg naar het beloofde land dat Hij Gods Koninkrijk noemt.

Het is een weg om met elkaar goed en gelukkig te leven vanuit het geloof dat we kinderen van één Vader zijn.

M.-J. Speleman